

Amerikanske sanktioner mod ICC-dommere: Et forræderi mod international retfærdighed og arven fra "Aldrig igen"

Den 7. februar og 5. juni 2025 fordømte USA under præsident Donald Trump og udenrigsminister Marco Rubio Den Internationale Straffedomstol (ICC) som illegitim og politiseret. De indførte sanktioner mod ICC's chefanklager Karim Khan og dommerne Solomy Balungi Bossa, Luz del Carmen Ibáñez Carranza, Reine Adelaide Sophie Alapini Gansou og Beti Holler som gengældelse for deres rolle i at efterforske israelske krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden. Disse foranstaltninger, som omfatter indefrysning af aktiver og rejseforbud, var udtrykkeligt designet til at hævne sig på ICC's udstedelse af arrestordrer mod den israelske premierminister Benjamin Netanyahu og tidligere forsvarsminister Yoav Gallant den 24. november 2024 og til at forebygge potentielle anklager mod ministre Bezalel Smotrich og Itamar Ben-Gvir for deres rolle i at fremme ulovlige bosættelser og forværre den humanitære krise i Gaza. Denne hidtil usete indblanding truer domstolens arbejde og undergraver den globale forpligtelse til universel ansvarlighed efter Holocaust.

Denne artikel hævder, at det internationale samfund må gå ud over verbal fordømmelse og håndhæve ansvarlighed, herunder økonomiske og diplomatiske sanktioner mod Israel og USA, ICC-anklager mod Donald Trump og Marco Rubio samt aktivering af EU's blokeringsstatut for at beskytte domstolen og dens embedsmænd mod amerikansk overgreb.

Israels handlinger i Gaza: Et tilfælde af folkedrab

Konventionen om folkedrab fra 1948 definerer folkedrab som handlinger begået med hensigt at ødelægge, helt eller delvist, en national, etnisk, racemæssig eller religiøs gruppe gennem drab, forvoldning af alvorlig legemlig eller mental skade eller pålæggelse af levevilkår beregnet til at medføre fysisk ødelæggelse. Israels militære operationer i Gaza opfylder disse kriterier med alarmerende klarhed. Den systematiske begrænsning af humanitær hjælp, målrettede angreb på civile – herunder hjælpearbejdere, nødtjenester, sundhedsarbejdere og journalister – og ødelæggelsen af essentiel infrastruktur som hospitaler viser en bevidst hensigt om at påføre forhold rettet mod den fysiske ødelæggelse af palæstinenserne i Gaza og opfylder den juridiske definition af folkedrab i henhold til artikel II i Konventionen om folkedrab fra 1948. ICC's arrestordrer fra 21. november 2024 mod Netanyahu og Gallant, anklaget for sult som en krigsforbrydelse og forbrydelser mod menneskeheden, bekræfter denne juridiske vurdering.

Amnesty Internationals rapport fra december 2024 konkluderede utvetydigt, at Israels belejring, som systematisk nægtede palæstinenserne adgang til mad, vand, medicinske forsyninger og brændstof, udgør folkedrab ved at skabe forhold, der er beregnet til at øde-

lægge den palæstinensiske befolkning. FN's særlige rapportør for de besatte palæstinensiske territorier, Francesca Albanese, identificerede i sin rapport fra marts 2024 *Anatomi af et folkedrab* "rimelige grunde" til folkedrab, idet hun nævnte over 54.607 palæstinensiske dødsfald, 100.000 skader og indespærringen af Gazas befolkning til blot 15 kvadratkilometer, hvilket førte til udbredte sygdomme og sult. Rapporter om seksuel vold i fangelejre som Sde Teiman indikerer yderligere folkedrabshensigt, rettet mod palæstinenserne værdighed og overlevelse.

Israelske embedsmænds retorik understøtter disse fund. Præsident Isaac Herzogs udtalelse fra oktober 2023, der sammenblander alle palæstinensere med Hamas, antyder en hensigt om at målrette en hel gruppe, ikke kun kombattanter. Minister Smotrichs opfordring om, at "ikke et eneste korn af hvede må komme ind i Gaza," og Ben-Gvirs støtte til annektering af Gaza og Vestbredden afspejler folkedrabshensigt. Disse udtalelser og handlinger, støttet af amerikansk militær og politisk opbakning, overtræder ikke kun international humanitær lov, men forræder også den universelle forpligtelse til "Aldrig igen," en hjørnesten i tiden efter Holocaust.

Undergravning af "Aldrig igen": Ekkoer fra Nürnberg

Løftet om "Aldrig igen," født af Holocausts rædsler og indskrevet i Nürnberg-processerne, etablerede en global forpligtelse til at holde gerningsmænd til ansvar for grusomheder, uanset deres status. Nürnberg-processerne retsforfulgte nazistiske embedsmænd for krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden og folkedrab, på trods af deres indvendinger mod tribunalets legitimitet. USA's handlinger og udtalelser spejler nazisternes argument om, at internationale tribunaler krænker statens suverænitet. Denne parallel er ikke blot historisk, men dybt symbolsk. Nürnberg-processerne etablerede princippet om, at enkeltpersoner, herunder statsledere, bærer personligt ansvar for internationale forbrydelser, et princip kodificeret i Rom-statutten, som styrer ICC. USA's sanktioner, der retter sig mod dommere for at udføre deres retslige pligter, overtræder artikel 70 lit e i Rom-statutten, som forbyder gengældelse mod domstolens embedsmænd for deres arbejde. Denne intimiderende handling undergraver Nürnbergs arv ved at beskytte gerningsmænd mod ansvarlighed og fremmer en kultur af straffrihed, der forræder forpligtelsen til "Aldrig igen."

Metaforen om Apophis, Ra og Ma'at

I oldægyptisk mytologi glider slangen Apophis, det afskyelige symbol på kaos, gennem underverdenen hver nat i forsøget på at fortære Ma'at – den hellige gudinde for sandhed, retfærdighed og kosmisk orden – og kaste verden ud i evigt mørke. Seth med sit spyd, Isis med sin magi og Thoth med sin visdom beskytter Ma'at, indtil daggryet bryder frem, og Ras lys til sidst besejrer mørkets kræfter.

På samme måde har Israel gennem sine handlinger i Gaza og USA ved at skærme det mod retfærdighed kastet vores verden ud i mørke. Det internationale samfund, de 125 medlemsstater i ICC, må nu påtage sig rollerne som Ma'ats vogtere. Sanktioner mod Israel og USA, som når Seth gennemborer slangens hjerte, brug af EU's blokeringsstatut som et magisk

skjold til at beskytte ICC og dets embedsmænd mod amerikanske sanktioner og brug af juridiske eksperters visdom til at rejse anklager mod dem, der begår og støtter folkedrab. Sandhedens og retfærdighedens vogtere må handle beslutsomt for at forhindre verden i at synke ned i kaos og mørke.

Behovet for beslutsom international handling

Blot verbale fordømmelser af USA's sanktioner, som udtrykt af ICC, FN-eksperter og menneskerettighedsorganisationer, er utilstrækkelige til at modvirke dette angreb på international retfærdighed. Det internationale samfund må handle beslutsomt for at beskytte ICC's uafhængighed og sikre ansvarlighed. For det første bør ICC rejse anklager mod amerikanske embedsmænd, herunder præsident Donald Trump og udenrigsminister Marco Rubio, i henhold til artikel 70 lit d og e i Rom-statutten for forseelser mod retsplejen. Deres eksekutive ordre og sanktioner udgør bevidste forsøg på at hindre, intimidere og hævne sig på domstolens arbejde, handlinger der opfylder kriterierne for retsforfølgelse. Et sådant modigt skridt ville bekræfte ICC's forpligtelse til upartiskhed og afskrække yderligere indblanding fra magtfulde stater.

For det andet skal Den Europæiske Union, med sine 27 medlemsstater, der er parter i Rom-statutten, aktivere sin blokeringsstatut (Rådets forordning (EF) nr. 2271/96) for at modvirke de ekstraterritoriale virkninger af amerikanske sanktioner. Denne forordning, der er designet til at beskytte EU-enheder mod udenlandske sanktioner, kunne forbyde overholdelse af amerikanske foranstaltninger mod ICC-dommere og sikre, at europæiske banker og institutioner ikke indefryser dommernes aktiver eller begrænser deres aktiviteter. Ved at aktivere blokeringsstatutten kan EU beskytte ICC's aktiviteter inden for sin jurisdiktion og signalere, at den ikke vil tolerere forsøg på at undergrave international retfærdighed.

For det tredje skal ICC's medlemsstater styrke deres støtte gennem øget finansiering, samarbejde om udførelse af arrestordrer og offentlig bekræftelse af domstolens mandat. Disse handlinger ville modvirke den afskrækkende effekt af amerikanske sanktioner, som menneskerettighedsaktivister advarer om kunne afskrække vidner og hindre efterforskninger i andre konfliktzoner. Manglende beslutsom handling risikerer at undergrave offentlighedens tillid til det internationale retssystem og opmuntre andre stater til at følge USA's eksempel, hvilket yderligere svækker ICC's evne til at levere retfærdighed til ofrene for grusomheder verden over.

Konklusion: Genskabelse af retfærdighedens balance

Amerikanske sanktioner mod ICC-dommere repræsenterer et direkte angreb på principperne for international retfærdighed, der giver genlyd af nazistiske embedsmænds trods i Nürnberg og undergraver løftet om "Aldrig igen." Israels handlinger i Gaza, karakteriseret ved systematisk masse-drab med folkedrabshensigt, kræver ansvarlighed, men amerikansk indblanding skærmer gerningsmænd og fremmer straffrihed. Metaforen om Apophis, Ra og Ma'at understreger indsatsen: at lade kaos sejre truer den globale orden, der opretholder sandhed og retfærdighed. Det internationale samfund må handle beslutsomt, rejse ICC-anklager mod amerikanske embedsmænd Trump og Rubio for at hindre retfær-

dighed og aktivere EU's blokeringsstatut for at beskytte domstolen og dens embedsmænd. Kun gennem sådanne beslutsomme foranstaltninger kan Nürnbergs arv bevares. Ofrene for Israels grusomme aggression kræver og fortjener retfærdighed.